

Öka toleransen i Rinkeby-Kista, för alla

Utmärkande för stadsdelen Rinkeby-Kista är den goda andan som finns mellan människor av olika etniska grupper. I Skolan, på arbetsplatser, i bostadsrättsföreningar, inom alla lokala politiska partier, ja till och med i förvaltningsledningen lever människor av olika etnicitet sida vid sida med varandra i samförstånd och med intresse och tillbörlig respekt för sina medmänniskors egenheter.

En grupp som dock tillfullo inte omfattas av denna tolerans är de så kallade HBT personerna, dvs. homosexuella, bisexuella och transsexuella. HBTpersoner har under senare år fått tillbörlig respekt som medmänniskor i stora delar av det svenska samhället, både lagligen och - kanske ännu viktigare - i människors hjärtan. I samhällen där traditionella värderingar tillfullo präglar offentligheten och lagrummet har HBT personer ofta fått se sina mänskliga rättigheter kränkta, så även i Sverige under den störta delen av nittonhundratalet, och vi viss mån till och med idag.

Även om samhällsandan och uppslutningen runt demokratiska kärnvärden är stor bland invånarna i Rinkeby-Kista är det tyvärr inte ovanligt att toleransen just för HBT-personer är begränsad. Detta blev sorgligt tydligt när en HBT-person misshandlades grovt på Rinkeby torg sommaren 2007, samtidigt som den så kallade Pride-festivalen pågick i Stockholm.

Den lokala politiken och förvaltningen har, tillsammans med invånarna själva, till uppdrag att göra tillvaron så dräglig som möjligt för stadsdelens invånare. Bland annat finns en speciell avdelning för demokrati och mångfald i förvaltningen. Stadsdelsförvaltningen och annan kommunal förvaltning är för många den plats där man mest kommer i kontakt med samhällets gemensamma värderingar. Därför spelar förvaltningen en viktig roll i att kommunicera och manifesteras den värdegrund som verksamheten vilar på.

Folkpartiet ber härmed förvaltningen att för nämnden redovisa följande:

1. Vad man gör idag för att främja toleransen för HBT-personer, både inom den egna verksamheten och bland stadsdelens invånare?
2. Hur man ser att man på längre sikt kan utveckla arbetet med att främja toleransen för HBT-personer i stadsdelen och inom den egna verksamheten.
3. Vad det finns för möjlighet bjuda in föreningar med specialkompetens till samarbete och närvaro i förvaltningens gängse verksamhet, och vilka andra förvaltningar inom Stockholms stad som bör tillskrivas.
4. Huruvida stadsdelsförvaltningen har varit i kontakt med organisatörerna för årets Pridefestival¹ (som i år dessutom är värd för Europride, en sameuropeisk HBT-festival) om att förlägga vissa av sina verksamheter, till exempel seminarier, i stadsdelens område.

Utöver redovisningen ber vi om ett övergripande förslag på hur förvaltningen framgent vill arbeta för att öka toleransen för HBT-personer.